BIBLIOTECA CENTRALA „ASOC." SIBIU

Anul al 58-lea
8 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 87 Marţi 1 Aprilie 1941
8 Pagini P

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

ABONAMENTE IN ŢARA pe un an la UNIVERSUL COPIILOR, ZIARUL CALATORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. şi UNIV. LITERAR câte 220 lei
UNIV.-SPORT 500 lei

DIRECTOR
ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

MISIUNEA MEDICULUI

Rolul naţional şi umanitar al medicului a fost înţeles şi înălţat de mari personalităţi cari au cinstit ştiinţa românească şi dacă din nenorocire sănătatea publică lasă încă mult de dorit — mai ales în întunericul satelor — aceasta nu se datoreşte medicilor, ci unei greşite concepţii pornită din birourile departamentelor ministeriale.

Pela 1793 — scrie istoricul V. A. Ureche — Alexandru Moruzi spunea: „La Domnia Mea nu este lucru mai mare şi mai dintâi al ţărei, decât viaţa şi sănătatea locuitorilor ce ni-au încredinţat Dumnezeu". Mulţi ani au trecut, imens de multe lucruri s'au înfăptuit şi pe acest tărâm de activitate, multe iniţiative lăudabile s'au luat, dar mai sunt încă multe lucruri de făcut într'un domeniu care trebue să rămână şi astăzi „mai dintâi" în grija oficialităţii.

Dela începuturile medicinei la noi şi până astăzi, alinătorii suferinţelor umane s'au izbit de multă îndărătnicie din partea pacienţilor cari nu cunosc valoarea îngrijirilor medicale, date la vreme, atunci când răul fiind la început poate fi combătut mai cu uşurinţă.

Un neobosit cercetător dr. Samarian arată pe de altă parte, că la 1780, Ipsilanti hotărăşte ca medicii cari au slujbe publice sunt obligaţi să vadă de săraci fără nicio plată peste leafa slujbei lor.

„Dela omul sărac să nu se ceară plată, fiindcă pentru una ca asta îşi au fieşcare leafă orânduită pe luni; dar dela cei cu stare negreşit, unii ca aceştia se cade şi trebue să plătească osteneala doftorului şi să-l mulţumească precum se cade".

O definiţie precisă şi superioară a misiunei medicului, o găsim în jurământul clasic pe care îl depuneau altădată cei ce-şi terminau studiile şi-şi începeau apostolatul, jurământ al cărui text îl reproduce în „Revista Sanitară Medicală" doctorul căpitan Ioan I. Lupulescu din teza de doctorat susţinută în 1872 la Montpellier de Atanasie Demostene, mai târziu medic general:

„In prezenţa maeştrilor acestei şcoli, a scumpilor mei colegi şi înaintea efigiei lui Hipocrate, promit şi jur în numele Fiinţei Supreme, de a fi credincios legilor onoarei şi probităţii în exerciţiul medical.

Voi da îngrijirile mele gratuite celui sărac şi nu voi cere niciodată plată mai mare decât face lucrul meu.

Primit în interiorul caselor, ochii mei nu vor vedea ce se petrece acolo, limba mea va păstra secretele ce-mi vor fi încredinţate şi situaţiunea mea nu va servi ca să corupă moravurile nici să favorizeze crima.

Respectuos şi recunoscător faţă de maeştrii mei, eu voi reda copiilor lor instrucţia pe care am primit-o dela părinţii lor.

Oamenii să-mi acorde stima lor, dacă voi rămâne credincios promisiunilor mele. Dacă nu mă voi ţine de ele, să fiu acoperit de ocară şi dispreţuit de confraţii mei".

In cuvinte simple şi puţine se precizează o linie de conduită de o înaltă ţinută morală, care poate fi un îndrumar pentru toţi cei cari am sorbit înţelepciunea cursurilor superioare cu obligaţia de a reda generaţiilor cari vin instrucţia primită dela înaintaşi pentru continuitatea şi perfecţionarea învăţăturei pusă în slujba celor mulţi.

In largă măsură — cu excepţii minime — la noi s'a înţeles rolul adevărat al medicinei tămăduitoare, rolul unei profesiuni unde trebue să domnească mai mult decât ori unde omenia şi frăţeasca milă.

Dar dacă vrem ca medicii să-şi intensifice la sate binefăcătoarea lor activitate, trebue să le dăm putinţa, mai ales celor tineri, să aibă mijloacele de trai şi de transport potrivit situaţiei lor şi să ne gândim că sacrificiile nu le facem pentru misionari, ci pentru acea atât de perţioasă sănătate a poporului umil dela ţară care rămâne baza neamului şi pavăza ţării în caz de pericol.

SITUAŢIA PE TEATRELE DE OPERAŢIUNI

Războiul din Africa orientală italiană a intrat în faza decisivă

de R. SEIŞANU

In cursul zilei de eri au fost acţiuni de artilerie pe frontul italo-grec din Albania şi atacuri aeriene germane, italiene şi britanice, în spaţiul maritim al Mediteranei şi mării Egee.

In Eritreea, s'a angajat o altă bătălie, între Keren şi Asmara. Trupele italiene opun rezistenţă pe înălţimile de la est de oraşul Keren. Celelalte trupe italiene din Abisinia, se concentrează în regiunea marelui platou cental, unde profitând de configuraţia terenului, vor să organizeze o rezistenţă îndelungată.

Ocupându-se de operaţiile din Africa orientală italiană, ziarul german „Volkischer Beobachter" după ce constată dificultăţile ce le prezintă teatrul de război african, scrie, că condiţiile geografice din interiorul Abisiniei şi în deosebi din marele cerc de munţi din jurul Adis-Abebei, — capitala coloniei — „pot fi folosite cu mijloace relativ modeste spre a opune o rezistenţă împotriva căreia inamicul, chiar dispunând de resurse mari, nu poate avea speranţe de succes".

Dacă în adevăr, regiunea aceasta, din cauza reliefului său, îndeplineşte condiţiile necesare pentru organizarea unei rezistenţe, trebue să ţinem seama şi de celelalte condiţii de ordin operativ militar, în faza decisivă în care a intrat războiul din Africa orientală italiană; ca şi de mijloacele de care dispun beligeranţii în efective, armamente, material de război şi aviaţie.

Nu se poate contesta, pe de oparte, spiritul combativ şi capacitatea de rezistenţă a armatei coloniale italiene, comandată de ducele d'Aosta şi situaţia critică în care este nevoită să susţină defensiva cu mijloacele de care dispune; iar pe de altă parte, spiritul ofensiv al armatei britanice compusă din trupe sudaneze, sud-africane, abisiniene, indiene şi belgiene din Congo, ca şi mijloacele superioare de care dispune în acţiunea sa ofensivă.

Teatrul de război din Africa orientală se găseşte la 4000—5000 km. de Italia şi el n'are nici un mijloc de comunicaţie cu metropola, căci mările ce-l mărginesc la nord şi sud — Marea Roşie şi Oceanul indian — sunt controlate de englezi, care stăpânesc canalul de Suez şi strâmtoarea Bab-el-Mandeb pe unde trece drumul maritim din Mediterana în marea Roşie şi Oceanul indian.

In 1935—1936 Italia a putut întreprinde războiul victorios împotriva Abisiniei, deoarece Marea Britanie a lăsat trecerea liberă prin canalul de Suez vaselor italiene ce transoprtau trupe şi material de război, conform convenţiei internaţionale din Constantinopol încheiată la 29 Octombrie 1880, în care s'a prevăzut că atât în timp de pace, cât şi în timp de război, canalul maritim Suez va fi totdeauna liber şi deschis tuturor bastimentelor de comerţ şi de război, fără deosebire de pavilion.

Dacă această convenţie n'ar fi fost respectată de Marea Britanie în 1935, — când a izbucnit conflictul italo-abisinian, — prin interzicerea trecerei prin Canalul de Suez a vaselor italiene încărcate cu trupe şi material de război, ce s'ar fi întâmplat?

Sau, Italia ar fi renunţat la campania din Abisinia, din lipsa combatanţilor; sau ea ar fi declarat război Marei Britanii. In războiul actual însă, Marea Britanie fiind stăpână pe canalul de Suez şi strâmtoarea Bab-el-Mandeb, ca şi pe Gibraltar, armata italiană din Africa orientală, nu a mai putut primi ajutoare din metropolă de niciun fel, fiind complet izolată şi deci redusă la propriile sale mijloace.

Nici transporturile unor anumite materiale, în cantităţi mici prin marile avioane de transport, nu se mai fac din cauza ocupării de către trupele britanice ce au ope-

(Continuare în pagina 2-a)

VAGONUL ISTORIC DELA COMPIEGNE

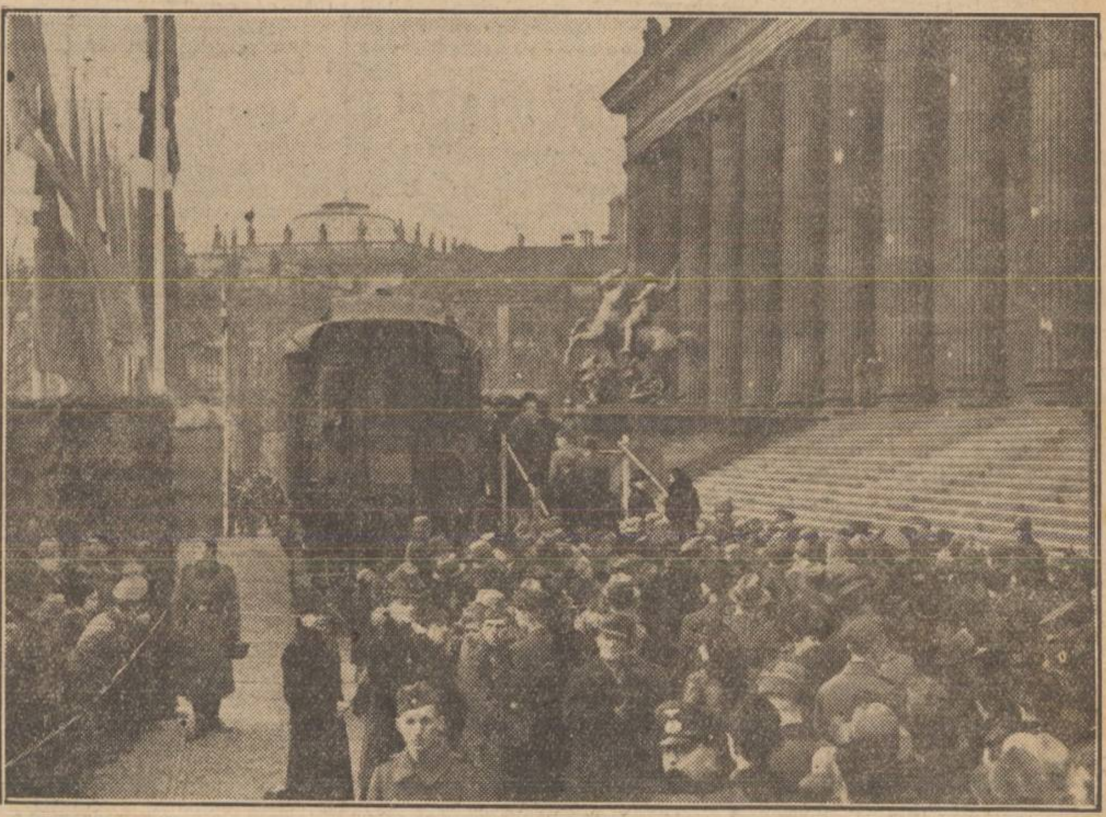

Adus la Berlin, a fost expus la Lustgarten

Berlinul şi evenimentele din Iugoslavia

Prin telefon dela corespondentul nostru particular din Berlin

Berlin, 29. — Bineînţeles că şi azi, ştirile sosite din Iugoslavia se aflau pe primul plan al interesului general.

Abundenţa de ştiri dovedeşte că tendinţa anti-germană în Iugoslavia nu a încetat, în ciuda asigurărilor guvernului iugoslav. După ştirile sosite, mii de agenţi britanici au invadat Iugoslavia. Se pare că aceştia au aşteptat momentul prielnic la frontiera greacă. Nu se poate aprecia la Berlin dacă noul guvern iugoslav posedă destulă autoritate şi dacă nu-i lipsesc mijloacele de a se impune. Se pare că ultima părere corespunde realităţii. La aceasta se adaogă o serie de greutăţi ivite în rândurile guvernului. Astfel, d. Macek a adoptat o atitudine şovăelnică. Cu toate că a fost numit în noul guvern iugoslav prim vicepreşedinte, totuş el n'a depus încă jurământul în faţa M. S. Regelui. D. Macek sondează politica externă şi internă şi de rezultatul acestui examen va depinde atitudinea lui în viitor.

La Berlin se continuă a se adopta o atitudine rezervată faţă de evenimentele din Iugoslavia. Ziarele n'au publicat niciun fel de comentarii, iar cercurile competente nu şi-au exprimat nicio părere asupra eventualei atitudini a Germaniei faţă de cele ce se întâmplă în această ţară. Totuş, în cercurile bine informate, situaţia este privită ca serioasă.

Atitudinea guvernului iugoslav faţă de pactul tripartit nu satisface cu nimic, după cum se afirmă în cercurile germane. Pactul tripartit intră imediat în vigoare după semnarea lui. Delegaţii trebue să prezinte dinainte împuternicirile corespunzătoare. Aceasta a fost şi cazul cu delegaţia iugoslavă. Noul guvern iugoslav nu poate să susţină punctul de vedere că nu va denunţa pactul tripartit, dar nici nu-l va ratifica. Acest punct de vedere e greşit, deoarece nu poate exista niciun dubiu în privinţa valabilităţii pactului.

Mult mai importantă decât consideraţiunile juridice formale este latura politică a evenimentelor dela Belgrad. Nu există nicio îndoială că Germania nu va fi dispusă să tolereze tratamentul la care au fost supuşi ministrul Germaniei şi colonia germană, tratament care nu este compatibil cu demnitatea Marelui Reich. Scuzele diplomatice obişnuite nu pot fi deci o reparaţie corespunzătoare. Deocamdată, nu se poate prevedea cum se va desfăşura situaţia în viitor. Tot ce se spune în această privinţă sunt combinaţiuni. Sigur este că între Italia şi Germania se duc consultaţii asupra fixării unei atitudini comune faţă de Iugoslavia. La Berlin şi Roma au produs surprindere intervenţiile repetate ale miniştrilor englezi şi americani pe lângă guvernul din Belgrad, care a fost îndemnat la rezistenţă împotriva Axei. In capitala Germaniei nu se înţelege ce sens ar avea o astfel de rezistenţă, întrucât Axa este ferm hotărâtă să respecte condiţiunile pactului tripartit, atât timp cât Iugoslavia nu va da vreun motiv pentru o altă atitudine.

In această privinţă se atribue o deosebită importanţă pregătirilor militare iugoslave, despre cari posturile de radio britanice şi americane vorbesc într'una.

*

Deocamdată nu există informaţiuni concrete asupra rezultatelor vizitei ministrului de externe japonez la Berlin. Nu există niciun dubiu că tratativele s'au desfăşurat într'o atmosferă foarte cordială. Ministrul de externe japonez va pleca mâine d. a. la Roma. D-sa a semnat azi în cartea de aur a oraşului Berlin şi a vizitat capitala Reichului.

CE RĂMÂNE?

de I. VION

Tendinţa de a da locul cuvenit valorilor morale şi intelectuale, subliniată în cuvântările rostite la Palat cu prilejul prezentării scrisorilor de acreditare ale noului ministru al Franţei la Bucureşti, nu are numai aspectul general al consolidării spiritualităţii colective a unui popor, aspect de care ne-am ocupat zilele trecute. Tendinţa aceasta trebue adusă pe calea realizării, prin contribuţia fiecăruia la patrimoniul pe care se bazează dreptul de continuitate al unui neam.

Fiecare component al colectivităţii, făcând un bilanţ al activităţii sale generale, trebue să se întrebe: care e aportul meu la binele public, cu ce am consolidat dreptul la viaţă al neamului meu, care e contribuirea mea la îmbogăţirea valorilor morale şi intelectuale ale naţiunei din care fac parte, ce rămâne depe urma mea?

In epoca materialistă în care omul nu se interesează decât de mulţumirea lui personală, acest bilanţ al activităţii trecute trebue să însemne o revizuire a conştiinţelor şi o reînoire a metodelor de participare şi de contribuţie la o operă care constituie forţa de viaţă şi de afirmare naţională.

A trece prin viaţă comod, simplu, fără zguduiri şi fără frământări, olimpic şi senin, ca şi cum îngrijorarea, neliniştea şi suferinţele celor din jurul tău nu te privesc; a nu da la iveală nimic din gândurile, din cunoştinţele şi din experienţa ta, fie dintr'un calcul oportunist, fie socotind că luarea unei atitudini nu-ţi poate aduce nici un folos personal, este pentru colectivitate tot atât de păgubitor ca avariţia celui care lângă comorile lui băneşti lasă să se stingă de foame şi de sete semenii lui, fraţii lui.

Dar această poruncă se aplică nu numai celor pe cari harul Domnului, şcoala ori munca lor le-au dat putinţa să creeze, şi să împărtăşească şi pe alţii din bogăţia minţii şi talentului lor, ci tuturor celor cari în toate straturile societăţii pot fi folositori şi altora, mai slabi, mai nepregătiţi ori mai neştiutori decât ei.

Sursa de valori morale nu este hărăzită numai categoriilor superioare, căci binele şi omenia pot fi practicate ori unde, în toate câmpurile, de către toţi cei cari se gândesc să lase o urmă de lumină, ca dovadă a existenţei lui pământeşti.

Doar în mintea omului ce nu trăeşte decât pentru el şi pentru ziua de azi, egoismul absolut întunecă preocuparea generoasă de a fi fost folositor, în marginea puterilor lui, tuturor celor de acelaş sânge şi de aceiaş credinţă cu el.

„Socotelile vieţii noastre nu se închee de noi — scria demult profesorul Vasile Pârvan — ci de cei ce ne aşează pentru somnul cel de pe urmă. Ferice de acela care atunci nu e găsit dator, ci dimpotrivă se arată a fi dăruit el pe alţii din larga revărsare a bogăţiei sale.

„Căci taina vieţii celei fără de moarte în memoria perpetuă a generaţiilor, altfel aşa

(Continuare în pag. 2-a)

Se desmint svonurile că în Bulgaria ar fi izbucnit revoluţie

Sofia, 29 (Rador). — Corespondentul agenţiei D.N.B. transmite:

Svonurile răspândite sistematic în Iugoslavia de englezi, greci şi americani şi de legaţiile şi consulatele lor la Belgrad, că în Bulgaria ar fi izbucnit o revoluţie, sunt desminţite la Sofia ca ridicole. Aici se exprimă părerea că inventatorii acestor svonuri voesc să provoace noui incidente, pentru a mări confuzia ce domneşte în Iugoslavia.

MAREŞALUL GOERING A PRIMIT PE D. MATSUOKA

Berlin, 29 (Rador). — Mareşalul Goering a primit Sâmbătă la Karinhall pe d-nii Yosuke Matsuoka, ministrul afacerilor străine al Japoniei.

A avut loc o lungă întrevedere, în prezenţa ambasadorului Reichului la Tokio, şi ea s'a desfăşurat în atmosfera de amiciţie cordială ce uneşte cele două popoare. Au fost discutate şi chestiuni de ordin economic ce interesează cele două state.

După întrevedere a avut loc o recepţie intimă.

FRUMUSEŢI DE PE COASTA DALMAŢIEI

O vedere a portului Cattaro

CONSILIU DE MINIŞTRI ŞI CONSILIU DE STAT LA VICHY

Budapesta, 29 (Telegraph-Orient). — *Ziarele de seară anunţă din Vichy, că eri s'a ţinut un important consiliu de miniştri, care s'a ocupat în primul rând cu chestiuni economice şi sociale.*

Azi după amiază la orele 5 s'a ţinut un consiliu de Stat sub preşedinţia mareşalului Pétain.

Apelul lui Lindbergh împotriva războiului a determinat numeroase adeziuni

New York, 20 (Rador). — *Corespondentul agenţiei „Stefani" transmite:*

Se află că articolul lui Lindbergh, publicat săptămâna trecută şi în care face un apel la unirea împotriva războiului, a determinat foarte numeroase adeziuni. Lindbergh a primit [illegible] de scrisori în cari se exprimă entuziasmul tuturor pentru luarea acestei iniţiative.

In acelaşi timp, mai multe ziare publică o declaraţie semnată de un număr de 62 eminente personalităţi, în frunte cu avocatul izolaţionist Amos Pinchot, care sprijină punctul de vedere al lui Lindbergh.

In cursul unui banchet al Asociaţiei tineretului creştin (YMCA), preşedintele Hoover a deplâns atitudinea luată de Statele Unite şi psychoza de război care se propagă în ţară.

Averea Elenei Lupescu trece fără nici-o indemnitate în proprietatea Statului

Textul decretului-lege semnat de d. general Ion Antonescu

D. general Ion Antonescu, Conducătorul Statului, a semnat următorul decret-lege:

GENERAL ION ANTONESCU
CONDUCATORUL STATULUI ROMAN
şi
PREŞEDINTELE CONSILIULUI DE MINIŞTRI

Asupra raportului d-lui ministru de Stat No. 23.771 din 29 Martie 1941;

Având în vedere dispoziţiunile decretului-lege No. 3052 din 5 Septembrie şi No 3072 din 7 Septembrie 1940; am decretat şi decretăm:

DECRET-LEGE

Art. I. Se expropriază fără nici o indemnitate şi trec în proprietatea Statului pe temeiul şi la data prezentului decret, următoarele proprietăţi imobiliare ale Elenei Lupescu:

1. — Teren şi clădiri situate în Parcul Filipescu, aleea Vulpache No. 2, loturile No. 11, 12, 13, 14 şi 15 din fosta proprietate Filipescu, cumpărate dela Dumitrescu Virginia, cu actul autentificat la No. 5189 din 27.II.934, Tribunalul Ilfov, Secţia Notariat, pe preţul de 5.000.000 lei (valoare cca. 18.000.000 lei).

2. — Teren şi clădiri în suprafaţă de 3914 mp., comuna Sinaia, jud. Prahova, strada Tache Ionescu No. 1, cumpărat dela Nicolae Chrisoveloni cu actul autentificat la No. 7258 din 24.II.937, Tribunalul Ilfov Secţia Notariat, cu preţul de lei 3.000.000 (valoare cca. 10.000.000 lei).

3. — Teren situat în comuna Băneasa (59 ha.) cumpărat dela Gh. Herescu şi alţii, cu actul autentificat la No. 21178 din 7.VI.938 cu preţul de 9.000.000 lei şi toate construcţiile şi instalaţiile (valoare cca. 20.000.000 lei);

4. — Teren situat în Sinaia, str. Principele Nicolae No. 2, în întindere de 1970 m. p. cumpărat dela Otilia Rozeanu din Bucureşti prin actul autentificat de Tribunalul Prahova la No. 3936 din 10 August 1932 şi transcris la No. 3589 din 10 August 1932, cu preţul de 1.100.000 lei (valoare cca. 5.000.000 lei).

5. — Un teren în suprafaţă de 441.71 m. p. lotul No. 76 în comuna Techirghiol Eforia, cumpărat dela societatea „Techirghiolul" cu actul transcris la No. 5091 din 15 Octombrie 1934, cu preţul de 66.300 lei (valoare cca. 700.000 lei).

Art. II. Se expropriază în aceleaşi condiţiuni, toate bunurile mobiliare, drepturile şi creanţele de orice natură ale aceleiaşi.

Art. III. Toţi acei cari deţin sau cunosc un drept sau un titlu de orice natură al numitei, urmând să cadă în aplicarea prezentului Decret, sunt obligaţi să-l declare sau să-l depună în termen de 15 zile dela publicarea prezentului Decret-Lege, la Primul Preşedinte al Tribunalului Ilfov, sub sancţiunea pedepsei cu 5 ani muncă silnică în caz de nedeclarare.

Art. IV. Sub aceiaşi sancţiune, toţi cei cari în ultimii 10 ani au primit în depozit sau cu orice titlu, orice sume de bani, devize, valori, etc. ale numitei, pentru oricât timp şi cu orice destinaţiune, sunt obligaţi să facă o declaraţie la Primul Preşedinte al Tribunalului Ilfov în acelaşi termen şi cu aceleaşi condiţiuni.

Dat în Bucureşti, la 28 Martie 1941.

CONDUCATORUL STATULUI ROMAN
şi
PREŞEDINTELE CONSILIULUI DE MINIŞTRI
(ss.) GENERAL ANTONESCU

MINISTRU DE STAT
(ss.) Mihai A. Antonescu

Declaraţiile d-lui general Antonescu

Cu prilejul publicării acestui decret, d. general Antonescu a făcut următoarea declaraţie:

Acest act reparator al onoarei Dinastiei şi Ţării îl închin, în omagiu credincios, suferinţelor Regelui nostru şi ale încercatei şi nobilei Regine Mame, pentru ca viitorul să găsească în fapta noastră dovada mândriei româneşti şi a luptelor duse pentru a asigura Tronului şi Neamului cinstirea la care au dreptul.

*

Expunerea de motive a decretului-lege o publicăm în corpul ziarului.